

за женене ще ги ожени бащата и пакъ ще работѣтъ и печелѣтъ вси заедно, догдѣто живѣе баща имъ. А кога умре бащата, тогазъ се подѣлѣтъ, и всѣки ще си има особенъ домъ и се нарича особно *домакинъ* или *къщовникъ*.

Слугитѣ не се считатъ никакъ въ домакинството.

На домакинството по насъ се казва: *къща*. Напр. дѣдо Вълчанъ имаше петмина женени синове и, догдѣ живѣеше той, думаше се: дѣдо Вълчановата къща.

Хисаръ-Киселерско. — Тукъ живѣятъ обикновено въ малки домакинства. Случва се наистина, че нѣкое домакинство е голѣмо, но то е рѣдкостъ и за него се приказва между всички: „Ако се погодѣтъ — каже баба Мария — живѣятъ всички наедно, както далъ Господъ; тѣй по-лесно се живѣе, защото по-много люде по-лесно и по-скоро си вършатъ работата.“

2-й въпросъ. — *Кой е главата на домакинството и какъ го наричатъ (старийтъ, домовладика, домакинъ, дѣдо или какъ?) Жена може ли да бжде домовладика и въ какви случаи? Въ голѣмото домакинство могатъ ли да бждѣтъ повече домовладики?*

Отговори. — **Ахж-Челебийско.** — Главата на къщата е мъжътъ. Въ това си качество той се зове *ступанъ*. Жената зове мъжътъ си *старецъ*, а той нея *бабица*. Тѣзи названия тѣ си употрѣбаватъ между себе си и прѣдъ другитѣ люде.

Жената може да бжде ступанка; а) кога овдовѣе и дѣцата ѝ останѣтъ маловъзрастни; б) когато мъжътъ е побърканъ въ ума и в) кога отсѣтствува.

Добричъ. — Всѣка къща си има управникъ, който нарежда всѣкиго отъ членовѣтъ на семейството, кой каква работа да върши. Този управникъ е *старийтъ* баща и него наричатъ *дѣдо*, *старецъ* и пр. Кога нѣма, т. е. се е поминѣлъ, дѣдото, за домовладика се счита ступанката му. Ако и да състои отъ много членове т. е. души едно семейство, никогажъ нѣма повече отъ единъ домовладика.

Евджилери. — Дѣдото е глава на челядѣта и господаръ на къщата. Той распорѣжда всичко у дома, казва всѣкому що има да работи, държи смѣткитѣ, плаща всички данъци, хваща ратаи, ако е потрѣбно. Той ходи и по сѣдилища, дава момчетата на занаятъ и пр. Всички членове на че-